

Ας ξεκαθαρίσωμε την θέση μας

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Η επί του Όρους Ομιλία του Κυρίου (Ματθ. κεφ. ε'- ζ') αποτελεί ένα εξαιρετο δείγμα όχι μόνον ορθοδόξου θεολογίας αλλά και ορθοδόξου παιδαγωγίας, μάλιστα δε και κοινωνιολογίας. Περιέχει τις θεμελιώδεις αρχές της διδασκαλίας του Χριστού, που αποτελούν συγχρόνως και τις βάσεις της ορθοδόξου ζωής και πολιτείας, που ο Ίδιος εδραίωσε στην γη. Μεταξύ άλλων ο Κύριος μιλάει για την τελεία αγάπη και την αληθινή ελεημοσύνη, υποδεικνύει τον ορθό τρόπο προσευχής, «το Πάτερ ημών», αναφέρει τον «χρυσό κανόνα», που διέπει τις σχέσεις μας με τον συνάνθρωπο, και τονίζει την σημασία των έργων για την σωτηρία του ανθρώπου.

Μία από τις προσφιλείς μεταφορές που χρησιμοποιεί ο Κύριος, για να γίνη περισσότερο παραστατικός, είναι εκείνη του φωτός. Στην αρχή της ομιλίας Του αναφέρει ότι, όπως Εκείνος είναι «το φως του κόσμου» (Ίωάν. η' 12), έτσι και όσοι Τον ακολουθούν γίνονται και εκείνοι «φως του κόσμου» (Ματθ. ε' 14), ώστε με την πίστη, την συνέπεια και τα αγαθά των έργα να προσελκύουν και άλλους προς το

φως (ο.π. 16).

«Ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία αλλ' έξει το φως της ζωής», λέει σε άλλο σημείο (Ιωάν., η' 13). Η αντίθεση ανάμεσα στο «φως» και στο «σκότος» δεν επιλέγεται τυχαία από τον Κύριο, αλλά υποδηλώνει την αντιφατική στάση του ανθρώπου, ο οποίος, ενώ είναι πλασμένος να πορεύεται προς τα άνω, προς το Φως, εν τούτοις, με τις άστοχες επιλογές του, κατήντησε να βυθίζεται στο σκοτάδι. Είναι, πράγματι, οδυνηρό οι άνθρωποι «να αγαπούν το σκότος μάλλον ή το φως της ζωής» (Ιωάν. γ' 19), να προτιμούν την ασέβεια, την ανήθικη ζωή, το μίσος και την αλληλοεκμετάλλευση, που οδηγούν στην καταστροφή, από την εμπιστοσύνη στον Θεό, την αγάπη, την τιμιότητα και την ειρηνική ζωή.

Εκείνο, όμως, που είναι ακόμα πιο άσχημο είναι η υποκρισία των ανθρώπων, να λένε δηλαδή ότι αγαπούν τον Θεό, στην ουσία όμως να ενεργούν αντίθετα με το θέλημά Του. Στην κατηγορία αυτήν εντάσσεται η συντριπτική πλειοψηφία των χριστιανών. Από την μια, γνωρίζουμε τον λόγο του Θεού, εκκλησιαζόμαστε, ζούμε συνετά στην προσωπική μας ζωή αλλά δεν τρέφουμε αγάπη για τον συνάνθρωπό μας. Μοιάζουμε με τον πλούσιο νέο του Ευαγγελίου, που ήταν ευσεβής και άμεμπτος στον προσωπικό του βίο, αλλά παρέμενε προσκολλημένος στα αγαθά του και δυσκολευόταν να βοηθήσει τον συνάνθρωπο (Ματθ., ιθ' 16-26). Άλλοι, πάλι, από εμάς είμαστε ευσεβείς και δίκαιοι, κατά τ' άλλα, πλην όμως παραδομένοι στις «κακές μας επιθυμίες». Γινόμαστε ευκολότερα δούλοι των παθών μας παρά δούλοι Κυρίου.

Σε όποια από τις παραπάνω επιμέρους περιπτώσεις και εάν ανήκωμε, πάντως, δεν είμαστε εξ ολοκλήρου δοσμένοι στον Χριστό, αλλά υπηρετούμε, παράλληλα, και τον κακό μας εαυτό. Ακριβώς, λοιπόν, επειδή η ζωή μας δεν είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με το θέλημα του Θεού και η πολιτεία μας δεν λάμπει από έργα αγάπης προς τον συνάνθρωπο, γι' αυτό, αντί να προσελκύωμε άλλους ανθρώπους για τον Χριστό, τους απωθούμε με την συμπεριφορά μας.

Ο Κύριος, όμως, είναι ξεκάθαρος: «Ου δύνασθε δυσί κυρίοις δουλεύειν, Θεώ και μαμωνά». Δεν μπορούμε να υπηρετούμε, συγχρόνως, δύο διαφορετικούς και μάλιστα αντίθετους μεταξύ των Κυρίους, τον Θεό της δικαιοσύνης και τον Θεό της αδικίας. Ή θα αγαπήσωμε τον ένα και θα μισήσωμε τον άλλο ή θα προσκολληθούμε στον ένα και θα περιφρονήσωμε τον άλλο (Ματθ. στ' 24).

Είναι, παρ' όλα αυτά, άξιο απορίας πως εμείς καταφέρνομε να συμβιβάζωμε μέσα μας τον Κύριο της θυσιαστικής αγάπης και της ανιδιοτελούς προσφοράς με τον εκμεταλλευτή και κερδοσκοπό μαμωνά! Πως είναι δυνατόν με το στόμα μας να ομολογούμε τον Χριστό και με τα έργα μας να τον προδίδωμε! Πως λέμε ότι δεχόμαστε ως κυβερνήτη της ζωής μας τον Χριστό, στην πράξη όμως γινόμαστε έρμαιο των κάθε λογής παθών, που συσκοτίζουν την ύπαρξή μας!

Χρειάζεται, επί τέλους, να ξεκαθαρίσωμε ποιόν Θεό θέλωμε να υπηρετήσωμε. Διαφορετικά, και οι ίδιοι θα διχαζώμαστε σε όλη μας την ζωή αλλά και άλλους ανθρώπους θα απομακρύνωμε από τον Θεό με το κακό μας παράδειγμα, γεγονός που συνιστά ακόμη μεγαλύτερη αμαρτία.

Εάν, όμως, αποφασίσωμε να ζήσωμε στην επί γης Βασιλεία Του ως τέκνα φωτός, με πίστη, σύνεση και αγάπη, και εάν αυτό θέσωμε ως πρωταρχική μας επιδίωξη, τότε Εκείνος, ο αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός, θα μας χαρίση και την ουράνια Βασιλεία Του, που είθε να την απολαύσωμε όλοι μαζί «εις τους αιώνας των αιώνων». Γένοιτο!

<https://bit.ly/3RePVy2>